

[Ingerlise Koefoed]

Folketingets finanslov blev det ikke, og Folketingets finanslov kunne det naturligvis heller ikke blive, for hvilken regering ville kunne overleve, at det blev Folketingets finanslov, der blev vedtaget? Jeg ønsker stadig, at det var Folketingets finanslov, vi havde, men jeg kan da godt se, at vi så havde været i en helt anden situation, der for os var bedre, for andre vanskeligere.

Vi stemmer imod denne finanslov trods de forbedringer, der er kommet ind i den. Det gør vi, fordi en finanslovaftstemning for os er principiel. Den drejer sig om, om man har tillid eller ikke tillid til de mennesker og de partier, der sidder i regeringen. Vi har ikke tillid til denne regering, og derfor må vi stemme imod finansloven.

Denne dag har ikke været præget så meget af diskussioner mellem Socialdemokratiet og SF, som hr. Ivar Hansen sagde. Naturligvis må vi diskutere, naturligvis er der nuancer, vi er uenige om, og naturligvis må vi stille spørgsmål. Det gør man, og det gør man også til sine venner. Men diskussionen har været stærkt præget af Fælles Kurs' nye interesse og iver for at markere sig i Folketinget. Hr. Jes Lunde spurgte i går: Hvem er hovedfjenden for Fælles Kurs? Jeg har fundet ud af det nu. Fælles Kurs har tre hovedfjender. Det er NATO – det forstår jeg godt – det er EF – det forstår jeg også godt – og så er det altså SF. Det synes jeg er en underlig måde at føre politik og at bruge sine aggressioner på. Hvorfor i alverden ikke bruge den vrede, man har i sig, på de mange ting, der går dårligt i dette samfund, og på, at der er mange mennesker, der ikke har det godt nok, og på, at der er strukturer, der forhindrer, at de har det godt nok? Hvorfor ikke bruge sin vrede til at forbedre det i stedet for at bruge sine aggressioner til at skælde ud på nogle mennesker, som man sidder i Folketing sammen med?

Jeg tror også, at det var hr. Preben Møller Hansen eller hr. Berlau, der sagde, at det er meget vigtigt, for det er herinde, det sker. Nej, det er ikke herinde, det sker; det er ude i verden, det sker; det er ude blandt de mennesker, som vi snakker med, som vi er ude hos, når vi ikke sidder herinde og fører ørkesløse debatter, hvis udfald vi kender i forvejen. Det er derude, vi møder de mennesker, der inspirerer os til det arbejde, vi laver herinde, også mennesker, der måske ikke er helt så højlydte som dem, som hr.

Preben Møller Hansen, hr. Berlau, hr. Jørgen Tved og hr. Kurt Frederiksen repræsenterer, når de er herinde.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg er lidt ked af det, fordi jeg fornemmer faktisk, at fru Ingerlise Koefoed lider lidt af paranoia, for det er jo ikke så godt, når man beskæftiger sig med politik, at man har den slags fornemmelser. Vi er ikke af den opfattelse, at SF er hovedfjenden for os. Hovedfjenden er de mennesker, der i Folketinget beslutter nedskæringer, der åbenbart også får SF's stempel.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide konkret, hvori det gode ligger i finansloven, som fru Ingerlise Koefoed gav udtryk for; hvis der er noget gode, hvorfor kan man så ikke stemme for finansloven? Efter min opfattelse er det en tvetydig holdning. Jeg vil sige for vort vedkommende, at vi lægger os ikke fast på, at vi til tid og evighed ikke kan stemme for en finanslov. Det ville sgu da være helt – undskyld – det ville være helt uhyrligt.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til finansministeren for en, synes jeg, meget klar tale. Jeg mener, finansministeren afklarede en række ting. Når finansministeren kan holde den tale, han holdt, uden på nogen måde at antyde, at der havde været andre muligheder end en finanslovaftale med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, må det være, fordi finansministeren har haft nogle oplevelser i de to møder, han holdt med Fremskridtspartiet, som – vil jeg uden videre gå ud fra – bekræfter det, som vi andre mener er situationen vedrørende Fremskridtspartiet. Det er komplet uanvendeligt, når det drejer sig om at strikke en finanslov sammen. Dermed er vi ovre i det, som er situationen, at finansloven kun kan vedtages, hvis der er andre partier end regeringens og Det Radikale Venstre, der stemmer for. Derfor var det nødvendigt at føre samtaler med Socialdemokratiet. Så vidt, så godt.

Det glædede mig, at finansministeren citerede en tidligere markant Radikaler – Brandes, som var grusom ubønhørlig og hård. Jeg kunne have ønsket, at finansministeren måske havde levet en lille smule mere op til denne karakteristik. Men jeg tror, at finansministeren samtidig må have forstået lidt af, hvad der er grunden til,